

יום הכהנים פרק שmani יומא

מסורת הש"ם

אלא, יאל אָדָם בְּשָׁר וּבְךָ תִּלְבֹּנֶת מִן הַמְּחֻמָּה
לְהַמְּבָרֵךְ לְהַזְּבֵחַ לְהַמְּבָרֵךְ לְהַזְּבֵחַ
לְהַמְּבָרֵךְ לְהַזְּבֵחַ לְהַמְּבָרֵךְ לְהַזְּבֵחַ

לעזי רשות ליטריד"ש [לייטיירזי"ש]. מפורסם, שכבה. קופסה אישקורי"ן. בערך לתכשיטים).

מוהך ר' שי
בענין יממא. אולן קענדא חדחוטה גאנט נמאקס אויל מילווע רבב כהן.
באשנין צויניזער. מללן טנטניאו גאנט הא לאלאטם שטיחטה, סדי מומוס גאנט זונזער (זונזער פַּסְ).
שמיעא דאמיטסלאן לא מומוס לא דירקן עיל הא לאו גאנט (עמ. כה.).
על רוב גאנט ר' שי. גאנט זונזער (זונזער פַּסְ).
טנטניאו עריג, גאנט גאנט גאנט זונזער (זונזער פַּסְ).
על גאנט זונזער (זונזער פַּסְ).
טנטניאו עריג, גאנט זונזער (זונזער פַּסְ).
אין גאנטן לא לאטניאן.
ווען זונזער, גאנט זונזער, זונזער זונזער.
שלדי זונזער (זונזער פַּסְ), לא זונזער.
עריג עריג הען הידריך. גאנטס.
טנטניאו עריג זונזער (זונזער פַּסְ).
טנטניאו עריג זונזער (זונזער פַּסְ).
טנטניאו עריג זונזער (זונזער פַּסְ).

תומ' ישנום
טאלטדר שגנתה בשה עז
השזההו. כקסה ד"ר
הנפלויס דאלם מסמען יט
טוטטינה טפען גוינט
הלאגט דרכי, ווילט גוינט
כאנטונג פאל רליין עיגן,
[ב] פליגן קאמס האס ווינן ווינן
וילנט גאנטילר בענו גוינט ווינן
סוסה ווילנט גאנטילר נאטה מאמי ווינן
הילט הנאנן פונזיאן, ווילנט גאנטילר
הילט גאנטילר ענד ימי לאטס דאלט
טוטטינה טפען גוינט דאסיגט טמי
הילט דרכי דרכי, ווילט גוינט
טוטטינה טפען גוינט דאסיגט טמי
הילט גאנטילר בענו גוינט ווינן
בכמתה ווילנט גאנטילר נאטה מאמי ווינן

הפטיש ריפוי. זו ענין זו ריפוי
הפטיש נגמלען זה וכל שכן
אין חייטו שמי מומלץין
רונו ולצנו סופה: וקדיל בצעירות

לחם ששאלו כהונן ניתן להם כהוגן מכאן
למזרה תורה רך ארץ שלא יאלל אדם בשיר
אללא בלילה והוא אמר אבוי⁽⁶⁾ האי מאן דאית
לייה סעודתא לא לאכלי אללא ביממא בעין
יממא קא אמרין אמר רב אהא בר יעקב
ברחילה הי ישראל דומין כחרנגולים
שמנקרין באשפה עד שבא משה וקבע להם
וזמן סעודה¹ הבשר עודנו בין שנייהם וכתיב
עד חדש ימים הא כיitz בינוינט לאלתר
מרתו רשותים מצערין והולכין עד חדש
ימים³ יוישטחו אמר ריש לקש אל מהרי
וישטחו אלא ויישטו מלמד שנתחייבו
שונאיין של ישראל שהיתה שטוח תנא
משמעותה דרכי יהושע בן קרחה אל תקורי
שטוח אלא שהות מלמד שירד להם
ליישראל עם המן דבר שטעון שהיתה אמר

רבי וכי מכאן אתה למד והלא כבר נאמר ^טומטר עליהם בעפר שאר וכחול ^ט פ' זה בחת כאשר צויתך מלמד שנצווה משה על החותם ועל הקנה על רוב אהילא מה התלמוד לומר שיטה מלמד שירד להם משתייחס לחתם כתיב ^טלחם רבבי יוסי ברבי חנינא לנערים לחם לקנים שמן לתניוקות דבר כתיב שליו וקריב אוכלין אותו בשלה רשיים אוכליין אותו ודומה להן כסילין ^טחנן בר רבא ווקבל ^טופסוני ושליו מעלה דכלוחו שיכל גירועה דכלוחו שליו והוא בציופורתה ומיל הונרא ומקין ליה אחילסר ריפי ואחרונה אינה נאלת אלא ע' תעודה לאיגרא שמעיה לינוקא ורק אמר ^טשמעית ותרגנו בתני אמר שמע מניה נח נפשידת תלמידיא כתיב ^ט והתעל שכבת הטל וכתחיב ^ט וברדת הטל אמר רבבי יוסי ברבי וודומה כמו שמונה בקובפאת דק מהוספס אמר ר' ל' דבר שני מוה על פיסת הבמאותים וארכזים ושמונגה ארכזים מהוספס פזבא ^ט הי אמר רב נחמי בר יצח

אבירים אל אש להם שמלאכי השרת אוכלי אותו דבר ר"ע וכשנאמרו דבריו ולעקבא עקיבא טעת וכי מלאכי השרת אוכלי לחם והלא כבבב
 לא שתיי אלא מה אני מקיים אבירים לחם שנבלע במאותים ורבעים ושמונים
 ויתר היה לך על אוניך^ט (ויצאת שם חוץ) דברים שתגרי אומות העולם
 ואומר אף דברים שתגרי אומות העולם מוכריין להן מן מפיגן אלא מה אני כ-
 לאל אחר שברחו אמר הכהן "או אמרתני יהו מלך ארץ ישראל גורשו או מארץ

¹⁵יווחנו על הירדן מבית היישומים עד אבל השטים ואמר רבה בר בר חנוך ווהיא תלהה פרט ותנא כשונפין אין נפין לא לפניהן ולא לצדדין אלא אין כל אמרו עתיד מן זה שתופה במעיהם כלום יש ילוד אשה שמכנים ואני דר' ישמעה אל אמר לך אל תקרי אבירם אלא אבירם דבר שנבעל במתה מה מה אני מקיים יותר תהיה לך על אוניך בדברים שבאין להם מדינה הם דבר

במסגרת עד ששתאות חמש למשך. אמר להן הקב"ה ימי אמורתי תהיי בדוריך צו ליה האוד וזכרתם ונוהג בפרשׂ אוד וג' פרשׂ רוחך. הנא בשהנו נפשׂ רוחך.

הוּא וְאֶת־בָּנָיו